

PAROHIE

(sau REVERIE)

De voi rămâne-odată dezgolit
De tot ce-n lume-i goală bogăție
Să fiu ca azi la fel de-acoperit
De slava care întârzie să vie...

Să fiu de mine descotorosit
Și de argint și aur și de glie
Și de păcat deșert să fiu găsit
Când șarpele străpuns e în pustie...

.....

Doar o privire-n cer la asfințit
Îndeajuns e haru-n parohie
Să mă strămute-n Paradis subit
Străfulgerată-n carnea mea orbie...

Și până-atunci mereu să fiu golit
De-a firilor sălbatecă feerie
Și drumul să-l străbat mai potolit
Spre-a culmilor senină reverie...

***

